

[Knud Jespersen]

og økonomisk, med målet at udvide forbruget.

Derfor vil vi gentage vore krav om momsens afskaffelse på mad og medicin, indførelse af et regulært, ærligt pristal og en bedre dyrtidsregulering såvel for de arbejdende som for pensionister og andre, der er underlagt social forsorg.

Statsministeren søger med den opreklamerede skattelov at gribe ind i overenskomstforhandlingerne. Indkomstpolitik uden lønforbedringer er det, regeringen vil. Nu skal man da vist passe på. Tiden tillader ikke, at jeg går i detaljer, men det nærmer sig jo trusler, hvor man siger: all right, så lad dem prøve derude på arbejdsmarkedet, men hvis ikke de vil lytte efter os, så skal vi komme efter dem og gribe ind. Man bør interessere sig for, at nok er vi et folkestyre valgt af folket, men vi skal ikke være over folket, men sammen med folket; derfor bør vi heller ikke lure på, at vi allerede nu kan presse forhandlinger igennem, der modsvarer dette flertals interesser, i det høje ting.

Jeg er sikker på, at med den situation, vi har haft, hvor prisstigningerne har været voldsomme, med arbejdsløshedens stigninger, vil forsøg på at få jeres politik båret af det, I kalder indkomstpolitik, men som i virkeligheden er lønftergiveness, af arbejdsgiverne blive opfattet som en håndsrækning, men af arbejderne som en provokation.

Poul Westergaard (DR):

Jeg vil gerne først takke statsministeren for tilsagnet om, at regeringen vil formidle et samarbejde med alle ansvarsbevidste partier i denne sal om at genskabe stabilitet og ligevægt i dansk økonomi og med en alvorlig indsats til fremme af beskæftigelsen som det første og det vigtigste.

Vi går ud fra, at statsministeren, når han bruger udtrykket ansvarsbevidste partier, ikke dermed kun mener partier, der er enige med eller vil slutte forlig med regeringspartiet i enhver sag. Mange politiske anskuelser er repræsenteret i dette ting, og det betragter vi som en styrke for folkestyret. Ansvarsbevidstheden hos partierne kan vel alene måles ved partiernes erkendelse af problemerne, ved deres vilje til at tage et medan-

svar for de nødvendige beslutninger og ved deres bestræbelser for at finde gode løsninger på problemerne. Det er næppe nok, hr. Kjeld Olesen, bare at spørge sig for.

Retsforbundet er enig med statsministeren i, at det opbrud, der er sket i det hidtil kendte mønster i den internationale økonomi og ganske særlig olieprisstigningerne og de faretruende tendenser til en genoplivelse af de nationale handelsrestriktioner, stiller os over for alvorlige udfordringer.

I de internationale samarbejdsorganer, hvor vi har indflydelse, må vi selvsagt virke for en styrkelse og en udbygning af den frie handel alle lande imellem og virke imod alle tendenser til nationalegoistiske eller regionalegoistiske beskyttelsesforanstaltninger, der jo kun tjener til at vælte de indre økonomiske vanskeligheder over på handelspartnerne. Den slags ting har altid forgiftet den internationale atmosfære.

Når den seneste internationale udvikling har betydet en speciel vanskelig situation for Danmark, er det jo, fordi Danmark stod svagt rustet til at imødegå en vending i de internationale konjunkturer. Det skyldes, at alle de fem gamle partier i fællesskab i mange år har ført en politik, der gennem offentligt overforbrug, overdrevent skattetryk og en laden-stå-til over for jordprisstigningerne har fået inflationen til at rulle stadig stærkere, til at løbe løbsk.

Egentlig burde det jo undre, at de forventelige resultater af en sådan politik: vigende konkurrenceevne, manglende evne til at klare de enorme gældsforpligtelser og voksende arbejdsløshed, først melder sig nu. Vi havde ærlig talt ventet dette resultat noget tidligere, og når det ikke er kommet før, må det nok skyldes, at de fleste af vore konkurrenter i en vis udstrækning begår de samme fejl.

Jeg føler mig overbevist om, at de helt urealistiske forventninger til EF-medlemskabet, som EF-politikerne gennem deres reklamer skabte i befolkningen for 2 år siden for at få folk til at stemme ja, var med til at undergrave vores økonomi og var med til at ødelægge mulighederne for at rette den op i tide. I dag kan enhver se, at der intet holdepunkt var for disse gyldne løfter. Der var intet reelt europæisk fællesskab at bygge på, og der var ingen europæisk solidaritet under oliekrisen.